



Til Søndag.
(Af Pastor Karoni)

Uaf 8, 4 lig. Evigt Liv er alle Hjerters Trang. Men ikke alle forstaar det. De ved nok, at de vil leve; men mange synes at tro, at Venge, Magt, Vre, Fornøielse er Vinet, og gjør derfor disse Ting til Maal for sin Stræben. Naar de dem ikke, bliver de skuffede, og naar de dem, bliver de ogsaa skuffede; thi de tog fejl. Vinet var ikke deri.

Er da Vinet, som er alle Sjæles dybeste Trang, ingensteds at finde? Jo, i Guds Ord. Du blader i din Bibel og andres derover. Det synes dig saa kjædt; men hvordan det evige Liv er gjemt deri, forstaar du ikke. Det er, som du sad i en Vade, og lod det tørre Storn glide mellem dine Fingre, og undrede dig over, hvordan Saarens friske Spirer, Sommerens saftfulde Ager, Østens guldne Rigdom kan ligge gjemt deri. Det er en Hemmelighed, og dog ved du det for vist; thi du har seet det saa ofte med egne Øine.

Saaledes er det ogsaa med Guds Ord. Det er Sød, siger Jesus, det evige Livs svøvekræftige Sød. Den deiligste Sjælesvøve, Guds Riges søde Sommer, de fuldkomne Livsfrugter af Arthed, Glæde, Fred, Haab, Lykke og udsædligt Liv ligger gjemt deri. Det er en Hemmelighed som alt det bedste; men Erfaringen har lært os det.

„Dets Glans opstaar som Afs i Bøgen, som Gaar i visne Bløge.“

Men uden at Hornet falder i Jorden, bliver det alene. Ordet kan kun udfolde sine Livskraft, naar det finder sig et lille Sted i Hjertesunden, laarevædt og tørt for at vokse ret. Kunde jaasandt Guds Ord saa Indgang i alle Hjertes, tank hvilket Livets Saarbrud i vort Føls, hvor Tro og Fred, Meekhed og Glæde, Tid og Kærlighed, Foretagelighed og alle gode Tuder skulde spire frem, og Tøddemagterne tilbagekrænges! Hvor Lovsungen skulde gjengyde fra Dal til Dal! Og den endelige Frugt vilde være et heiligt og udsædligt Føls paa den nye Jord. Guds Ord er Sæden, hvori saa sterke Skrifter ligger gjemte. Det har Bod for alle Smerter, Salighed for alle Hjer-

ter. Ingen Gjærning er derfor vigtigere end at saa denne Sød rigtig tæt ud over Jølleageren.

Dog er det ikke nok, at Sæden er fuldkommen. Det afhænger ogsaa af Ageren, hvori den sooes. Der er nogle Sjæle, som er lig en nedtrampet Vandvei eller en Ager, hvorover alle lægger Venvel paa kryds og hers, saa intet kan saa Gro i Fred. Alt er kun paa Gjennemgang hos dem. De er altid optagne af alt nyt, nye Meninger og Angter. De er kun Effo af andre og Her med at bringe alt videre. De er en Vold for Tidens flittende Stemninger. Men Glemmelens Jagle kredser troelig over dem og napper alting bort, saa de aldrig faar samlet sig noget Forraad af gamle og nye Ting. Intet saar faste Rod hos dem. De naar aldrig til personligt Arbejde med hvad de hører. Snart ejkerat de kommer fra Kirken, har de gjemt hvad de hørte. Kjære, tank dog mere over hvad Gud siger, end hvad godfolk siger. Betænk hvor dyrebare en Stak Guds Ord er, og gjem det som din bedste Stak. Overvej Ordet i Stilhed i dit Hjerte. Gjør som Jesu Moder, hun „bevarede alle disse Ord i sit Hjerte.“

Der er nogle Mennesker som sætter Pris paa at høre Ordet. De liker at høre dets guldne Vøstler, og vugger sig ind i lyse Drømme. Men de tanker ikke paa, hvad Ordet kræver af dem. Deres Kristendom er kun som en Livspolice, at ubetale bisset. Grunden har den ikke forandret dem. Deres Hjertes er lige haarde i Egenkærlighed. De har ikke udholdenhed til at vente paa Østen. Det visner hos dem, fordi der sattes Vødsle. Hjertesageren er ikke vædet af nogen Agerens Laare. Derfor bliver deres Kristendom rødled. Skyldfølelse og Anger maa til for at knuse det haarde Hjerte. Og kun i et tønderkrujt Hjerte kan Guds Liv udfolde sig.

Det er vor Tids Skade, at vi har saa liden Synderfølelse. Sonden har vi mere end nok af. De raaber til Himlen mod os. Men Anger derover er der lidet af. Sid vi sit oplene en Angerens Laurerog over Hjertesne, saa blev der Svørgemaalet efter Raadens og Livets Ord.

Gud vil have hele Hjertet. Du vil, du skal tage Ordet ind til dig og

overveie det nøie under Pan. Saa saar det Rod og bærer Frugt. Stilhed og Fred for Guds Ansigt kræves, forat Raadens Gjærning kan soos. Guds Raade maa rense Hjertet, saa det bliver suunt og godt. Og saa kræves der Laalmodighed og Udholdenhed. Vi skal haste i sin Tid, saa fremt vi ikke trættes. Det evige Liv hos os er endnu i Spire, men Gud skal nok lade det foldes ud efterhvert, naar vi kun holder fast ved Livets Ord.—(Mt.)

Der er ingen Fortsjet.

Pastor Holdens Styffe i „Pacific Herald“ læste jeg med stor Interesse. Det bragte mig til at tænke paa fundne Liden, da jeg levede „uden Gud og uden Haab i Verden.“ „Der er ingen Fortsjet.“ Hvor haardt er det ikke for mange at se, at de, som lever et ærbart og retskaffent Liv paa Verdens Vis, bliver sat Side om Side med de grovste Søndere. Dette holdt ogsaa mig fangen en lang Tid. Jeg vilde saa gjerne forbedre mig selv i mit Forhold til Gud. Men jo mere jeg arbejdede paa at blive bedre, desmere saa jeg min egen Uvejled, og fandt, at jeg elsket kun mig selv, og at denne Egenkærlighed vilde lode mig til evig Fortabelse. Hvor forventet og bedrøget er ikke vort Hjerte! Nu saa jeg klart, at der er ingen Fortsjet. Thi den „som har overtraadt et Bud har gjort sig skyldig i alle“ — og „forbandet er hver den, som ikke bliver ved i alle de Ting, som er skrevne i Lovens Bog, saa han gjør dem.“ Lovens blev mig en Lugetemmel til Kristus. Jeg opgav mit eget Arbejde og stuet op til Gøigatas Stors, hvor min blødende Arelser hang mellem to Røvere. Det var for min Stald og i mit Sted. Løstet var Gud vor Fader, som gav mig Raade til at tro, at Kristus har frelst os fra Lovens Forbandelse, der han blev en Forbandelse for os. Na, han er „saaret for vore Overtrædelser og suunt for vore Misgjærninger, Straffen lag paa ham, forat vi skulde have Fred, og vi har saaret Vægedom ved hans Sød.“ (Es. 53, 5.)

Hvilket Glæde at saa Raade til at anskaffe Jesus i sit Hjerte med al hans Fortjeneste. Ja, saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn

den ensbaarne, paa det at hver den, som tror paa, ikke skal fortæbes, men som tror paa ham, ikke skal fortæbes, men have et evigt Liv. (Joh. 3, 16.)

Der er en stor Fortsjet paa at være en fortalt Sønner og en frelst Sønner, som har sine Sønders Fortædelse og Fred med Gud i Hjertet, en Fred, som overgaar al Fortæd.

Hos den sidste er en stor Forandring foregaaet, det gamle er forbi-gangen og alt er blevet nyt. En saadan elsker Gud, som har elsket ham først. Han elsker ogsaa sine Medmennesker og søger at bringe dem til Frelseren, kærlig dem som endnu lever uden Gud og uden Haab i Verden. Kjære Vøstler, hvem du end er, opfat ikke din Salighedsbøg! Jesus elsker ogsaa dig med en indærlig Kjærlighed. Men lyst paa, at han ikke vøstlinger nogen sin Kjærlighed. Og for at Jesu Kjærlighed kan sødes i dit Hjerte, maa du lære at se dig selv som en fortalt Sønner, thi Jesus er kommen for at frelse det Fortalte.

Ingen kan frelse sig selv ved sine egne Gjærninger. Med en eneste Vøst of vor egen Rettærdighed kan vi ikke komme igjennem „den høeste Vøst.“ Paulus siger: „Jeg døde,“ og det var ikke den naturlige Tød han talte om, men sit eget leg. Det er haardt for et hovmodigt Hjerte at blive til Intet i sig selv og modtage alt af Raade. Der er en Ting, som holder mange Mennesker fangen, og det er, at de mener at have en fri vilje i deres uomvendte Tilstand.

Redskriveren af disse Vøstler mente det samme. Men det er ikke saa. Adam og Eva havde før Søndefaldet en fri Vilje. De var skabte i Guds Billed. Men ved Søndefaldet tabte de deres frie Vilje. De valgte deres egen Vel og gjorde deres egen Vilje. Og efter Søndefaldet har Adam og Eva avlet Vørn i deres eget Billed og efter deres egen Vøveise. For uomvendte Vilje er ikke i Overensstemmelse med Guds Vilje, men vil lede os til evig Fortabelse, om den ikke bliver omkøbt og gjenfødt ved Guds Ord. Gud give, at vi moatte erkende dette og komme til en sand Omvendelse og saa vore Navn indskrevne ikke alene i Kirkebøgen, men i Livets Bog.—Kro. Offen, Oastland, California.

Til Lamaine.

[Iquajon]

September 13.

Klaffen 5 om Morgenen begyndte Hotelfolkene at røre paa sig, og ikke længe efterpaa begyndte det at lugte ganske stærkt stegt Bæst. En af Studenterne ved Luther College paastod engang i en Massetale, at selv Englen af stegt Bæst kan under gunstige Omstændigheder frembringe poetiske Bæstelser og paaberaabte sig sin egen personlige Erfaring. Men isaafald, var jeg i denne specielle Morgenstund, som her omtales, ikke modtagelig for saadan Paavirkning. Inertimod, det faldes uvilkaarlig som om det Nød, jeg spiste igaaft, var overst i Halsen og raadslag med sig selv enten det skulde op eller ned.

Smidtid som jeg paa Venene og havde mig paa.

Vi maa dog være taknemmelig mod Vor Herre, selv om vi ikke altid føler saa vel. At et Ildbevidende eller Synden kommer over os er en Bølge af Synden. Se, hvilken Glædelighed er ikke bragt ind i Verden ved den Ofte kan bestemte Tilfælde af Synden ogsaa have sin Grund i bestemte Overtrædelser af Guds hellige Lov som nedlagt i Naturen eller som angivet i de ti Bud; thi paa Overtrædelser følger altid Straf enten straf eller senere.

Alene er vi da, om vi gaar i os selv og i alvorlig Bød vender os til vor Gud og forsøger vor Synd, og med en eneste Gang bestræber sig den aabne Hilde, som velder frem af Jesu Bunder, og tvættet os rene. Thi „Jesu Kristi hans Søns Blod renser os fra al Synd.“

Savde som smaat baabet, at nogen fra Farmer eller Lamaine havde været i Coulee City, som jeg kunde faaet Høre videre med nogen derfra, men hverken igaaft Aften eller idag tidlig kan jeg saa Opspyrgt en eneste en fra disse Stæder. De har det vel for travlt med Juddystningen endnu.

Maa da saa ordne det sig, at jeg kan saa Høre med „Stagen“ som langt som Farmer. Det traf sig ogsaa snart heldig denne Gang. Et „Livecy Team“ som et Par Handelsreisende havde kjørt fra Waterville til Coulee City Dagen før, skulde idag bringes tilbage, og „Stagen“ havde faaet i Opdrag at besørge dette.

Paa den Maade fik jeg og en anden af Passagerne en meget bekvem „Buggy“ til Befordringsmiddel istedetfor at sidde og stase i Postvoagen, og hvad værre er, sidde sammen med disse fordræulige Subjekter, som saa ofte bliver ens Rejsesæller, naar man paa Udtaarterne skal reise med Postvogn. Og det værste af alt er den Tale, som føres. Foruden at Talen i sig selv er grov nok skal den smulkes med Eder og Forbandelser, var

sagt ved hver eneste Sætning. I saadant Selskab har jeg ofte maattet sidde paa disse Stæder og taalmodig høre over med deres Ugudelighed.

Og hvorfor ikke? Naar Gud i Himlen betæ Tidens maa lyste til saadan Tale og han med stor Vangtmodighed taaler disse Skændegjester uden at ryste deres Tunger ud med Nød eller fuldstændig at adlægge dem, skal da ikke vi arme smadrede Mennesker, vi som selv er skuldige i det samme blot paa en finere Maade — skal da ikke vi kunne taale at høre denne Tale og denne Vandens blot en liden Stund?

Dr. Wallber skal have sagt til sine Studenter i Theologi, at en Prædiker burde være saa vel befæstet, at han kunde lase det mest ugudelige og amoraliske Stof, og høre paa det armenligste Tale, om Fligten fra sode det af ham, uden derved at lade sig besmitte.

Der er jo Helt, som maa ud og rode i Mængden og der er andre, som maa ned i Kloakken med sine bare Hænder, men derfor er det slet ikke nødvendigt, at nogen af dem roder sin Seng i Mængden eller tager sin Røring ud af Kloakken, saaledes som Svinet gjør.

Risikorenen, naar han drager ud, maa ofte ud i Menneskeslagtes amoraliske Mængder og Kloak, han maa tage Høllene, som de er, og ikke som de burde være, og taale mangt og meget, som bøder imod, for at kunne bringe Evangeliet ind, som det tilsmudsede Verden kan blive renet. Og hvor Evangeliet faar Anledning til at virke, ja ofte det skaffer sig selv Anledning, der bliver det straks anderledes baade i Hjertene og i de ydre Levnet.

Det siger sig selv, at hvor jeg tror det kan gaae Sagen og ikke Verten læstes for Svind, der taler jeg i Hjørte til dem, som Vandet og fører lidelig Tale, og har undertiden meget glædelige Følger. Vi har ogsaa set til at paaberaabe os vor Rettighed som Mennesker, at man i et offentlig Befordringsmiddel skal tage tilbørlig Hensyn til vore Bæstelser og ikke soare dem, thi tugen har set dertil efter Loven. Derfor, ligesom Apostelen Paulus gjorde sin Rejsende som romersk Borger, har ogsaa jeg undertiden gjort min Rejsende som Menneske, men anser den Fremgangsmaade for mindre heldig end den, at man i Hjørte taler til og formaner Bedrøvede.

Jeg mindes netop et Tilfælde af det sidste Slags. Det var omkring to Kar siden. Jeg skulde da samme Vej som nu og kjørte med „Stagen.“ Den som kjørte „Stagen“ vandte altsammen baade paa Døttene og i Tølen ellers. Det var mig til Hjerte roden at høre ham Vandet, men jeg taalte det indtil jeg kunde saa An-

ledning til at komme ind paa det i Sautalens Løb. Vi talte om alle mulige Gjenstande, men jeg fik lebet Sautalen saa, at vi snart var inde paa Religionens Omrode — og det saa ganske ubemærkt, at han senere maatte udbrude, „Nei men hvorledes kom vi nu egentlig ind paa dette.“ Som sagt, vi kom ind paa Religionen og saa ind paa, hvorledes Gud fordrer, at vort Liv skal være bekvemt. Da udbrød han, idet han tænker sin Fide: „Ja, jeg maa beklage, at jeg bruger Tobak, jeg ved, at det er Synd, men det er saa haardt at slutte.“ Jeg sagde da, „Derfor du tror, at det er Synd at bruge Tobak, saa bryd du med en Gang op med det, thi ingen har Ret til at gjøre noget, som han tror er Synd, selv om det er en ganske uafaldig Ting, thi derved soarer hans Samvittigheden. Og ingen maa hævne imod sin Samvittighed. Hvilken Sagen i sig selv angaar, da kan det paa Grund af Omstændighederne være Synd at bruge Tobak, især hvis den bruges i saadan Udstrækning, at man skader sin Helbred eller bliver et „Kraffe“ for sine Medmennesker, men i og for sig er dog Brug af Tobak en Middeltag. Men det er en Ting, som altid er Synd og kan ikke være anderledes, fordi Gud har forbudt det, og det er at tage Guds Ravn forfængelig. Og nu har jeg oftere undervejs hørt dig bande, det maa du slutte med ellers gaar du fortalt. Thi „Gud vil ikke holde den uskyldig, som tager hans Ravn forfængelig.“

Nu begyndte han straks at midskylde sig med at han egentlig ikke mente noget med det — en Uafskyldning, som man saa ofte mødes med. Men han fortalte da ogsaa ganske aabent og ærlig, hvorledes han var kommen ind i denne slemme Vane. Det var omtrent som følger: „Jeg var opdragen i en kristelig Familie. Vi var oplyste til at styre os mod Fornærlighed, og at bande, det var selvfølgelig noget, som vi aldrig gjorde os skyldige i. Men saa kom jeg bort fra Hjemmet. Jeg kom i slet Selskab. Jeg husker saa nogle første Gang jeg bandte. Mine Kamerater bandte fortvælt. En Dag skulde jeg og mine Kamerater ride over en Strøm. Min Hest vilde ikke over. Jeg forsøgte flere Gange at faa den til at hoppe over, men den vilde ikke. Da blev jeg harm, og saa bandte jeg. Men da, hvilken Fornærlighed! Det forekom mig, som om Jorden holdt paa at aabne sig og slugte mig i et gældende Svælg. Første Gang var det ikke saa vanskeligt at bande, og det faldt lettere og lettere, indtil nu merker jeg neppe, at jeg bander.“

Atter et Bevis paa, at slet Selskab fordrer gode Sæder. Atter et Bevis paa, at „en sund Vane

giver tilføjende at Synden skriver over mig.“

Men vi maa nu afsted til Farmer. Vi forlader Coulee City omkring Kl. 8 og kjører ned i en stor Dal som kaldes Grand Coulee. Denne „Grand Coulee“ er blot som en almindelig Dal, hvor vi kjører over den, men længere mod Nord ser den ud som en vældig Dæmning eller Skæft i Jorden, som er opfuldt indenfra som blot Kanterne staar igjen. Disse Staarter er lodrette Skjælvvægge, som hæver sig flere hundrede Fod tilvejs. Kommer man saa langt nord, som tæt op til Columbia River skal de være over Tusind Fod paa sine Stæder, siger man. Naar vi mod Syd et Par Mil fra der, hvor vi nu kjører over, saa kommer vi ud paa en Bjergsrand som falder lodret ned mindst et Par Hundrede Fod. Og der ude i denne Nabning i Jorden adbreder sig en Slette en halv Mil bred og mangfoldige Mile lang. Det ser ud som om Vandet engang i Tiden skulde her have gravet denne Udrensning af den faste Stengrund paa samme Maade, som vi saa ofte ser at Vandet har gravet dybe Græfter i den løse Muld. Nede i denne Dal er Vandet delvis opdyrket, siger man. Men der er blot et eneste Sted, hvor man kan Høre ned, og blot et Sted til, hvor en Mand kan klare ned. Og ved Udrensningen skal der være en „Løber“ som styrer Udgangen. Intet Under, at Dæmningen her fandt et godt Tilflugtssted i længst forsvundne Dage.

Idet vi rejser opover den modsatte Side af Grand Coulee ser vi snart to Tjernbaner „grades.“ Der for flere Kar tilbage holdt Northern Pacific og et andet Kompani paa at bygge omfangs over sin Vane for at komme hinanden i Fortjædet ind i det langt vestenfor liggende Farmer Strøg. Det hørte ikke til Sjældenhederne, at Arbeidsstyrken for det ene Kompani kom i blodigt Slagsmaal med Arbeidsstyrken for det andet Kompani. Tilslut blev det andet Kompani træt af det hele og søgte ud til Northern Pacific med det Tilføjende, at ingen Tjernbane blev bygget og Farmerne har i alle disse Kar maattet Høre sin Svøde mange af dem 30—40 Mil for at kunne bringe den til „Marken.“ Kommer man ud her om Høsten, ser man det ene Væs efter det andet med to Spand Heste foran hvert Væs, eller med tre Spand foran to Væs som kjøres af blot en Mand. Det tager en hel Dag til Coulee City og en hel Dag hjem igjen.

For at komme ud af Grand Coulee og bese op paa Høden, maa vi Høre op igjennem en „Draw“ paa flere Mil. Jeg husker første Gang jeg reiste denne Vej. Det var midtvinters, tror jeg, eller kanske det var

helt ud i Mars. Jorden havde været for allestedes, saa langt jeg endnu havde reist lige fra Spokane af og vi reiste fra Coulee City med en "Spring Boon" som almindelig. Men da vi kom overfor denne "Draw" entrent en Ril, eller fire Ril fra Coulee City, traf vi Sue, og der stod en Slæde. Stikken spændte da fra og satte for Slæden og Resten af Reisen hjørte vi med Slæde paa det deligste Slædeføre lige til Jorner, hvor Sueen var 2 til 3 Rod høj.

Si er nu allerede oppe paa Siden og kan se ud over Landkøbet. Der ler vi indhøstede Gode Agre i alle Retninger. Det er blot i den senere Tid, at dette Strøg er blevet bebygget, da man fandt bedre Land længere mod Vest og saaledes har gaat forbi disse Bøtter, hvorpaa der findes en saadan Mængde af denne "slag ræf," som træffende kan sammenlignes med Mississippien, som omtales i Skrifter.

Efterat vi har gjort et par Timers Tid beunder vi at suo os ned igjennem en "Draw" lig den vi nylig var kommen ud af. Denne "Draw" udmunder tilflut i Moses Coulee, atter en saadan Rille i Jordens Overflade, blot at Rillen her er mere istnefaldende paa det Sted, hvor vi hjører over den. Paa begge Sider af en flad Slette en halv Mil eller mindre bred, ligger sig lodrette Mississippien antagelig mindst 200 a 300 Rod i Høide. Disse Bøgger ser man haade med Nord og mod Syd flere Ril. Selvfølgelig er denne Coulee meget længere end man kan følge den med Øinene fra et enkelt Sted.

Jor at komme ud igjen af denne Coulee maa vi atter op igjennem en "Draw" for vi kommer op paa Sletten, hvor Jorner ligger.

Jarst nu bliver der Stans i den livlige Samtale, som jeg og min Rejsefælle har holdt vedlige underveis. Den er en meget underholdende Rejsefælle, og vi har samtalen over alle mulige Emner. (Here.)

Jaar vi høre det samme af vore Børn

Gutten hans var jeg; men Jor troede ikke, det var saa farligt. Saa kom Jor hjem til Middag en Dag og saa sin Gustru græde.

"Hvad er paaferde?"

"Jeg tror, Johan er Døden nær. Gaa ind og se til ham, og tror du, det er saa, som sig ham det; jeg orker ikke at sige det."

Jor gif ind, satte sig ved Sengen, og lagde sin Haand paa Guttens Hænde; den var kold af Døed. Derefter tog han den hvide Doand; Puslen sagde ham, at det var Alvor.

"Ved du, Gutten min, at du er nær Døden?"

Gutten saa op og sagde: "Nei,

Jor, men jeg er saa rar. Er det Døden, tror du?"

"Ja, Gutten min, det er Døden." "Vil jeg leve til isvæld, Jor?"

"Nei neppe, du vil faaste de om nogle Dieblit."

"Saa skal jeg saa være hos Jesus til Aften, Jor."

Og Joderen svarede: "Ja, Gutten min, du vil sikkert saa tilbringe Aftenen hos vor Jreller." Og han vendte sig bort for at skjule sine Tøarer for Guttens.

Men Gutten saa det og sagde: "Gærd ikke for mig. Naar jeg kommer til Jesus, skal jeg gaa lige bort til ham og sige ham, at du bestandig har ledet mig til ham."

Etal vi saa høre det samme af vore egne Børn engang?

Ja, naar jeg det, saa vil jeg gjerne undvære det stolteste Monument paa min Grav.

+ + +

En ung Mand saa for Døden. Da sagde han til sin Jor: "Jeg er Døden nær, og jeg ved, jeg gaar fortabt. Naar jeg er død, saa begrav mig ved Siden af Veien, som fører til Høvnen, og naar du flere Gange om Dagen gaar forbi min Grav, saa glem ikke, at din Søn gif fortabt, fordi du aldrig har talt til mig om Gud og min Sjæls Jrelse, aldrig lærte mig at læse Guds Ord eller at bede; for jeg hørte jo aldrig en Vøn fra din Mund."

Etal vi saa høre det samme af vore Børn?

Ja, naar jeg det, da vil det vist blive noget af det bedste i min evige Selvanflage og Jammer.—"Signal"

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Dept
Transients a Specialty
Free baths.

Alterbilleder Bestrebet og besvaret
materiel adhvæst godt og
billigt. Alt Arbejde gennemført. 17 Nord Schoning
Te behøve Besøgende huse. Skriv eller bestil til
Krue Berger, Kriist.
5444 24th Str., - Portland, Oreg.

Boghandel.
Vi tillader os at anbefale vort god
Udvalg af norske og danske Bøger. Vort
Katalog med et Tillæg sendes postfrit til
enhver paa forlangende. For behøve be-
mærket, at dette Tillæg indeholder en
Liste over engelske Bøger, samt en Liste
over Bøger, som vi har tilføjet siden 1903.

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.
eller
416 3rd Ave., E., Minneapolis, Minn.

Dr. A. P. Johnson,
Norsk Læge.
Kontor: 933 Pacific Avenue
(over Wall Street Kædet)
Kontor-Tid: 10 til 12. Middags-Let. 1 til 2
Kontor: 701 2a y Street.
TACOMA, WASH.

Gaa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge
med et stort Læge-Recepter samt for norske
famille Recepter af alle Slags — for-
som: Gøfmandbræder, Rafta-
bræder, Higgabalsom etc.
Apothekeren er altid villig til at give
Råd om Bøffer.
Post-Ordnre cheques og. Cungenende.
Kredite.
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 12 Ave. N. W. 5th Street
Seattle, Wash.

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Lignorerfor Central Park
Los Angeles, Cal
Kendte Jorner. God Betjening. Moderne i alle
Gensind. Godt og billigt mat. Læge-
P. P. PAULSEN, Prop

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Skrid eller bestil Katalog af Kjøbsartikler
Kost, Tøj, Bøger, Skriveartikler, Tøj, Sko-
ter, Saksarbejder, Høier, Beskæftede
og Bøffer. Skriv eller til os.

Standinavist
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Kontor: 700
GAFFNEY & LYNN.
245 Tacoma Ave.

Lutherist Pilgrim-Club
No. 8 State St., New York.
Kontor: 700 245 Tacoma Ave.
Kontor: 700 245 Tacoma Ave.
Kontor: 700 245 Tacoma Ave.
Kontor: 700 245 Tacoma Ave.

Oplag fra **Luther Publ. House.**

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasser
Linier
WISSELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa
hver Par Sto, om
du kjøber hos Smith Hendricksen Shoe
Company, 936 Pacific Ave. Tacoma.
Norsk tale. **Wænn "Herald".**


**Sam Crow
House
Furnishing
Company.**
Complete udval
Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH
Telephone Main 2494

**NORRLANDS
PHOTO CO.**
Ejdrnet af J. Kerner og Broadway,
Ballard, Wash.
Skandinaviske tale.

KLÆBO DRUG CO.
(Instit 1887)
Der Specialitet er at skæpene Recepter med
brugs for de skandinaviske Bøffer.
Stanwood, Wash.

The Post Office
Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Dr. McEachern, M.D.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL
Riideshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 166
Residence - Red 2081
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Mary
Block, 1665 Elk St. Bellingham, Wn.

"Pacific Herald."

Ugentligt Ugeblad, a religious weekly, blyget af Presbiterianerne for Pacific-Distrikt af den Nordlige Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor A. D. Hjerte, South Vellingham, Wash.

Alle Bøger, Bøgenbøger og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Berns, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besendes af Pastor H. W. Tjerneged.

Eventuelt vedrørende "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil man høre.

Bladet koster

for Hæret	50 cts
Halvåret	25 cts
til Norge	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Med dette Nummer tager Underkædet sin Afsted som Redaktør for "Pacific Herald." Det sker paa Grund af formøget Arbejde og at det ellers er blevet mere og mere vanskeligt at kunne arbejde med Bladet.

Herved takkes alle, som med Raad og Daad har hjulpet Bladet.

Pastor A. D. Hjerte, som allerede et par Gange i mit Fravær har redigeret Bladet, er ansat som Redaktør, og han har lovet at tjene indtil videre.

Den noadige Gud, som saa rigelig har velsignet Bladet hidtil, velsigne det fremdeles til Guds Røns Nær og Sjæles Frelse og Salighed!

O. J. Ordal.

Rekl!

Alle Blyteblade vil fra nu af adresseres til 1818 Donovan St., South Vellingham, Wash.

Bevidgande for Barnedaaben.

Følgende Grunde fra den hellige Skrift og fra Historien for Barnedaaben meddeles her efter "Lutheran Witness" med det Husse og i det Daad at de maatte bestætte en og anden arlig, men maatte loog Sjæl imod Sjendgæderes og Barnedaabsforagteres Angreb.

1. Grunde fra den hellige Skrift.

At Børn bør døbes, følger af:

1) Daabens almindelige Nødvendighed.

Joh. 3, 5, 6: "Jesus svarede: Sandelig, sandelig siger jeg dig: Uden nogen bliver født af Vand og Ånd, kan han ikke indkomme i Guds Rige. Hvad som er født af Åndet,

er Ånd, og hvad som er født af Ånden, er Ånd."

De smaa Børn er Ånd (syndige), fødte af Ånd:

"Alle har jo syndet, og dem fattes Guds Nær" (Rom. 3, 23).

"Og vi var af Naturen Fredens Børn, som og de andre" (Efil. 2, 3).

"Se, jeg er født i Misgjerning, og min Moder har indfanget mig i Synd" (Salme 51, 7).

Altsaa maa de smaa Børn gjenfendes af Vand og Ånd, d. e. ved Daaben, som i Tit. 3, 5 kaldes "Gjendfødsens og Fornælsens Vad."

2) Den almindelige Befaling.

Matt. 28, 19: "Gjætt alle Joff til mine Disciple, idet I døber dem i Navnet Faderens og Sønnens og den Helligaands." Børnene hører dog ogsaa til "alle Joff."

3) Den almindelige Forjættelse.

Ap. Gj. 2, 38, 39: "Men Peter sagde til dem: Omvendt eder, og hver af eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forlættelse; og I skal saa den Helligaands Gave. Thi eder og eders Børn hører Forjættelsen til" o. l. v.

Alle, hvem Forjættelsen tilhører, skal lade sig døbe; Børnene hører Forjættelsen til; altsaa skal Børnene døbes.

4) Daabens Vighed med Døstjættelsen.

Kol. 2, 11, 12: "I ham (Kristus) er I og omfaarnt med en Døstjættelse, som ikke er gjort med Hænder, ved Afjættelse af det syndige Bærgne i Åndet, ved strifti Døstjættelse, begravne med ham i Daaben" o. l. v.

Her læses, at "Døstjættelsen uden Hænder," nemlig Daaben i det nye Testamente, er trandt istedenfor Døstjættelsen i det gamle Testamente. Der blev alle Drengbørn i tidlige Barndom omfaarnt; saa skal i det nye Testamente de smaa Børn døbes.

5) Børnenes Stikkethed for Guds Rige.

Marf. 10, 14, 15: "Lader de smaa Børn komme til mig og forhindrer dem ikke; thi Guds Rige hører saadanne til. Sandelig siger jeg eder: Hvo som ikke annammer Guds Rige som et lidet Barn, skal ingenlunde komme ind i det."

Da Jesus her siger til voksne Menneffer, at de maa annamme Guds Rige som et lidet Barn for at komme ind i det, saa kan han da ikke vilse, at Børn skal blive voksne for at modtage Daab og derigjennem indgaa til Guds Rige.

6) Apostlernes Prættis.

I Ap. Gj. 16, 14, 15 berettes, at Paulus døbte Purpurkræmmeressen Lydia af Thyatira "og hendes Hus."

Med "hendes Hus" menes naturligvis hendes Familie, hendes Børn. (1 Kor. 1, 16). "Dog jeg (Paulus) døbte ogsaa Stefanus's Husfolk."

Ap. Gj. 18, 8: "Men Kristos, Synagogeforstanderen, troede paa

Herren med sit ganske Hus, og mange Korintier, som hørte til, troede og blev døbte."

Ap. Gj. 16, 31, 33: "Men de (Paulus og Silas) sagde (til Stofmeisteren): Tro paa den Herre Jesus Kristus, saa skal du werde salig, (du) og dit Hus. . . Og han selv blev straks døbt og alle hans."

Ved "alle hans" og "dit Hus" menes naturligvis hans Familie, hans Hustru og Børn.

7) Den hele Kirkes Helligelse og Renselse.

Efil. 5, 25, 26: "Kristus effede Menigheden og hengav sig selv for den, paa det han kunde hellige den, og han rensede den formedelst Vandbadet ved Ordet."

Børnene tilhører Menigheden, som Jesus hengav sig for i Døden. De hør derfor "helliges og renses ved Vandbadet i Ordet," d. e. ved Daaben.

8) Det gamle Testaments Forbillede.

2 Mos. 12, 37: "Saa reiste Israels Børn ud af Ra'amses til Sakkot, henvend 600,000 Mand tilføds foruden smaa Børn."

I 14de Kapitel berettes om deres Vandring gjennem det røde Hav. Hermed sammenligner vi, hvad Paulus skriver i 1 Kor. 10, 1, 2, 6: "Thi jeg vil ikke, Bredre! at I skal være vidende om, at vore Fædre var alle under Skyen, og de gif alle igjennem Havet, og de er alle døbte til Moses i Skyen og i Havet. . . Men disse Ting er blevet Forbilledet for os."

Her læses, at de smaa Børn er "døbte til Moses i Skyen og i Havet," og at disse Ting er Forbilledet for os; altsaa at ogsaa vi skal døbe de smaa Børn.

9) Guds Pakt med Abraham.

1 Mos. 17, 9, 12: "Og Gud sagde til Abraham: Og du skal holde min Pakt, du og dit Affom efter dig hos deres Efterkommere. Denne er min Pakt, som I skal holde mellem mig og mellem eder og mellem dit Affom efter dig: Alt Mandlige skal omskjæres hos eder. . . Og hvert Drengbarn, som er otte Dage gammelt, skal omskjæres af eder."

At Galat. 3, 6-8 ser vi, at Guds Pakt med Abraham var en Raadepakt. Her i 1ste Mosebog hører vi, at Børn skal blive delagtige i denne Raadepakt og Medlemmer af Guds Kirke. Denne Raadepakt er ikke gjort til intet, men den er stadfætted, siger Paulus i Gal. 3, 15-17. Vigesom Børn i det gamle Testamente ved Døstjættelsen blev delagtige i Paktens og Lemmer af Guds Kirke, saaledes skal Børn i det nye Testamente blive delagtige deri ved Daaben, som vi hørte er trandt istedenfor Døstjættelsen.

2. Grunde fra Historien.

De første kristnes Prættis.

1) Pelagius, født 330 efter Kristus. Skjønt Barnedaaben ikke stemte overens med enkelte af hans vildfarende Værdomme, siger han: "Jeg har aldrig hørt, ikke engang om ugudelige Hættiere, at de paa stod, at Smaaabørn ikke burde blive døbte."

"Hvem kan være saa ugudelig som at ville hindre Smaaabørns Daab?"

2) Augustin, som levede ontrent paa samme Tid, siger: "Den hele Kirke praktiserer Barnedaab; den var ikke anordnet ved Konciller, men var bestandig i Brug." "Kirken har altid holdt fast ved den" (Barnedaaben). Augustin siger ogsaa, at han ikke erindrer, at han har læst om nogen Person, som tænkte, at Daab burde negtes smaa Børn.

3) Cyriac var født omtr. 200 Aar efter Kristus. Han blev af Bisfop Jidus i Afrika spurgt, ikke om et Barn burde blive døbt, men om det var rigtigt at døbe det før den ottende Dag. Cyriac henvendte sig med Spøegsmaalet til et Koncil af 66 Bisfoper, som Aaret 254 var forsamlede i Kartago. Alle Bisfoperne afgav følgende Erklæring: "Guds Raade og Barmhjertighed (i Daaben) maa ikke blive negtet noget menneskeligt Bæsn, som er født til Verden. Derfor var, kjære Broder! vor Mening i Konciliet denne, at vi ikke maa hindre nogen fra Daaben og Guds Raade, han, som er barmhjertig og noadig mod os alle. Og ligejom denne Regel gjælder alle, saa maa den ogsaa, mener vi, mere spekket blive fulgt med Henfyn til Smaaabørn, ja ogsaa til de nyfødte."

4) Origenes, født 184, blot 84 Aar efter Apostelen Johannes's Død, i sin Prættiken imod dem, som negtede Arvefynden hos Børn, siger han: "Overensstemmende med Kirken's Skik er Børnene blevne døbte, selv om der ikke i Børnene var noget, som trængte til Raade og Tilgjættelse, saa det kunde synes, at Daabens Raade ikke var nødvendig."

I sin Prættiken over Lukas 14 siger han:

"Børnene bør døbes for at saa Syndernes Forlættelse."

I sin Forklæring til Romerbrevet siger han:

"At denne Grund var det, at Kirken fik Befaling af Apostlerne til at døbe de smaa Børn."

5) Zrenarus, en Discipel af Polykarp, som var en Discipel af Apostelen Johannes, var født Aar 97 efter Kristi Fødtid. Han siger:

"Kristus kom for at frelse alle Menneffer, som ved ham bliver gjenfødt til Gud (nemlig ved Daaben), nyfødte, Smaaabørn, unge og ældre Personer."

6) Justinus Martyr var født før Zrenarus. Idet han taler om disse Menighedslemmer, siger han:

„En Del af dem var 60 eller 70 Aar gamle, som fra sin tidligste Barndom havde været Kristi Disciple.“

„Af denne simple Fremstilling tror vi, at enhver fordomsfuld Læser maa overbevise sig om, at Varnedaaben er befalet af Gud i den hellige Skrift og har været i Brug fra Aarkens ældste Tid.“

Nye Bøger.

„De fire evangelier i synoptisk Fremstilling med Forklaringer. Af Joh. Nivisater, Professor Theologiae. Andet Bind. Decorah, Iowa. Den norske Synodes Forlag. 1907.“

Allerede i de første Dage af forrige Aar udkom det første Bind af dette Verk, og de som har haft og brugt dette, har visse med Vængsel ventet paa, at det skulde saa sin Fortættelse og Fuldbærelse. Naar denne først nu er kommen, saa er Grunden for en væsentlig Del den, at Forfatteren i Begyndelsen af forrige Aar var travlende paa en Reise til det hellige Land. Men ved det Gjenemgaa af sit Arbejde som han naturligvis ved Gjenkomsten saa sig foranlediget til at foretage, har dette identisk faaet saa meget større Værd. Hvad han personlig har seet og oplevet paa de Steder hvor Jesus i sit Kjæbs Dage vandrede om og vandrede, led og døde, maa nødvendigvis have kastet et klarere Lys over en Fremstilling, som allerede før ved Forfatterens mangeaarige Studium af sit Emne og grundige Kjendelse til dette maatte være baade paalidelig og lærerig.

Dr. Nivisater, som for 3 Aar siden fejrede sit 25-Aars-Jubilæum som teologisk Professor, og da af vore tyske Trodsbrødre hædredes med den teologiske Doktorgrad, har haft det Held med sig, at han den hele Tid han har virket ved Seminariet, har haft det nye Testaments Fortolkning som sit Bog, og særlig har han da beskæftiget sig med de fire Evangelier. Under en Studiereise i Norge og Tyskland, som han foretog et Par Aar efter sin Anstættelse som Professor, har han ogsaa baade i Kristiania og i Leipzig hørt Forelæsninger over disse, og i Forordet til første Del af sin Bog siger han: „De fire Evangelier blev mit hjæreste Studium. Den erkjendelse som jeg saaledes — jeg tør sige ved omhyggelig Granskning — kom til, blev det min Vist at meddele mine Studenter. Min store Attraa var at kunne male Billedet af den Herre Jesus Kristus for dem i al hans Kjærlighed og Mægtigtidige Herlighed, saa at de selv kunde gaa ud som levende Vidner om ham der var bleven deres Liv og deres Saligheds Grund.“ Og denne Tanke udførte han saaledes, at Stu-

denterne efter nogen Tids Forløb bad ham om Lov til at lade hans Forelæsninger mimeografere, saa at de kunde saa dem mere fuldstændige, end det var dem muligt, naar de skulde nedtegne dem efter det mundtlige Foredrag. Efter gjentagne Opfordringer gik Professorens indvillighed, og mimeograferingen udførtes af J. H. Xavier, som dengang endnu var Student ved Seminariet. Men i 1904, da Nivisater havde været teologisk Professor i 25 Aar, besluttede Synoden at fejre hans Jubilæum ved at saa hans Forelæsninger over evangelierne udgives som trykt Bog, og denne Beslutning er det som nu i disse 3 Aar er udført. Derved er der ikke alene reist Forfatteren et Væresmind; men der er ogsaa gjort Kirken en stor Tjeneste. I vort Sprog er der, om vi ikke tager meget Hæj, ikke udkommet noget teologisk Verk af denne Art, og dette Verk burde derfor saa Udbredelse baade inden dette Lands forskellige norske Kirkesamfund og i Norge. Sa ogsaa blandt svenske og danske paa begge Sider af Havet burde det udbredes, da jo begge disse Folk kan læse Norsk.

Men fortjener det da saadan Udbredelse? Ja. Thi det er for det første rettroende lutherisk. Forfatteren siger i Fortalen til 1ste Del: „Jeg er mig bevidst, at jeg ikke har leveret noget nyt. Det har ikke været min Agt. Min Hensigt har været at holde frem den gamle og dog evig nye Sandhed, bringe til Klar Erkjendelse af den mod alle Angreb, og hjælpe til, at den kan hævdes som saadan ogsaa for andre.“ Og dernæst er Bogen et virkelig teologisk Verk. Bistrol hedder det i Fortalen „at der i et Skrift som kun har til Hensigt at give en ansuelig Oversigt over Evangelierne Gang, ikke kan leveres meget af det esøgetiske Revisionmateriale.“ Men Bogens to Dele er tilsammen 757 Sider stort Oktav, og Skriften er temmelig tæt, ligesom der er lagt Bind paa en sammentrængt Fremstilling, saa det er let at skjæmme, at her er en saadan Masse af lærerigt Stof, at en almindelig teolog vil finde sin Kundskabskæmpe rigelig Stillet. Og paa samme Tid kan Verket ogsaa med megen Interesse og god Nytte læses af andre oplyste kristne, som ikke netop er teologer. De mange som har hørt Læser og Prædikener af Dr. Nivisater, ved, at han taler klart og varmt; og saaledes skriver han ogsaa i denne Bog. De latinske, græske og hebraiske Ord som fandtes i den mimeograferede Udgave af Forelæsningerne, er her i den trykte ombyttede med norske, mens Originalsprogenes Udtryk er satte i Roter nederst paa Siden.

Det gjælder om begge Bind, hvad Dr. Stub i en Anmeldelse af det før-

ste siger i „Teol. Tidsskrift“: „Det er et Arbejde som paa den ene Side virkelig udfylder et Savn i den norske teologiske Litteratur, og paa den anden Side er et Vidnesbyrd om den Grundighed med hvilken Undervisningen i det nye Testamente drives ved Luther-Seminar.“

Prisen er for begge Dele i et Bind \$4.00, i to Bind \$4.50 uden Rabat. Verket faaes i Luth. Publ. House, Decorah, Iowa, eller 416 Third Ave. S., Minneapolis, Minn.

Ovenstaaende Anmeldelse af Dr. Laur. Varsen findes i Kirketidende for 6te Nov. '07.

„Det „Herald“ vil anbefale dette ypperlige Verk, kan vi ikke gjøre dette bedre end netop ved at gjengive ovenstaaende. Vi haaber, at mange af „Herald“s Læsere vil anskaffe sig det. En bedre Julegave kunde du ikke skaffe dig selv eller Venner.“

Livsbilleder.

„Livsbilleder fra den lutheriske Kirke i Amerika. Aftrykt af Evangelisk-lutherisk Kirketidende. Decorah, Ia. Den norske Synodes Forlag.“

Ovenstaaende Bog er af følgende Indhold: Biografiske Skildringer nemlig af nedenstaaende Mænds Liv og Virke.

Dr. C. F. W. Walther.
German Amberg Preus.
Friedrich C. D. Winkler.
Nils Thorbjørn Nivisater.
Jacob M. Buehler.
Anat. Ellesen Berg.
Jacob Wall Ottesen.

Bogen er i stort Oktav og 315 Sider. Den er vækkert udstyret og indbundet i pent og sterkt Bind. Bogen koster kun 75 Cents. Alle Bestillinger indsendes til Luth. Publ. House, Decorah, Iowa, eller Lutheran Publ. House, 416 Third Ave. S., Minneapolis, Minn. Det er et overmaade interessant Bind, som her foreligger. Det vil læses med Vist. Nu Vinteren med de lange Aftener er kommen, vil det være velkomment at saa en Bog, som man kan læse med Interesse og udbytte.

Folke-Kalender.

Evangelisk-Lutherisk Folke-Kalender for Aaret efter Kristi Fødsel 1908 er nu udkommet paa Synodens Forlag i Decorah, Iowa.

Folke-Kalender er iaar 118 Sider stor, men koster kun 10 Cents. Den faaes ved at sende Bestillinger til Lutheran Publ. House, Decorah, Ia., eller Lutheran Publ. House, 416 Third Ave. S., Minneapolis, Minn.

„Herald“ vil paa det hjerteligste anbefale Folke-Kalender til alle sine Læsere. Den indeholder god kristelig Læsning. Der er 15 kortere Stykker og Fortællinger og to længere Fortællinger. Desuden giver den Oplysninger om Synoden, Læ-

reanstalter, Barmhjertighedsanstalter, Tidsskrifter, Missioner, Formulærer for Testamenter til Synoden o. s. v., Parlamentariske Regler, Norske Konsuler i Amerika, den norske Synodes Præster og Professorer og deres Adresser og andre Adresser. Et meget sjønt Billede til Teksten „Jeg er den gode Hyrde“ pryder den. Læserne vil heraf se, at Folke-Kalender er meget righoldig. Forskaf dig en.

Bort Arbejdsfelt.

Til vore Korrespondenter, som er saa venlige at indsende Nyheder, vil vi gjerne saa Lov til at stille en Opfordring. Det er blot dette, at I om muligt skriver saa pa tydeligt at en almindelig dum Nyhedsredaktør kan læse det. Helst ikke alt for lange og indviklede Sætninger og ikke for mange Forkortelser. Læg særlig Bind paa at saa alle Navne, baade Person- og Stedsnavne saa tydeligt at endog Sættøren kan læse dem. Med Tak for god Hjælp ellers er vi, som altid, Eders tjenestvillige Nyhedsredaktør.

Tacoma.

Kvindeforeningens aarlige Koncert, som afholdtes i Vor Frelses Kirkes Selskabsaal Torsdags Aften den 14de ds., var i alle Henseender meget vellykket. Programmet, som udsjortes var gennemgaaende meget godt og de optrædende høste velfortjent Bisald. Der var Solosang, en Duet af to Damer, Violin Solo, et Par Piano Solos og to Piano Duetter, en fornyet Oplæsning og et Nummer ved vort undannede Orkester. En Masse Venner havde indfundet sig saa Volalet blev altfor lidet. Hvor meget der indkom kan endnu ikke med Visthed siges.

Bige foreningen møder Fredagsaften den 29de ds. i Aarkens „Parlor“ paa Sj. af 17de og So. 3 Sts. Miss Tillie Holkestad er Vertinde. Alle er hjertelig velkomne.

Kvindeforeningen i Ruston holder sit næste Møde Onsdag, den 27de ds., hos Mrs. Englund, 5501 No. 53. Velkommen til Mødet.

Ramiah.

24de Søndag efter Trinitatis holdtes Konfirmations Gudstjeneste i Immanuel's Menighed ved Ramiah og Kossia. Clara Agata Peterson er en Datter af Carl Peterson og den ældste af fire Søskende, der for et Aar siden tabte sin Moder, Bertha Peterson. Siden vi for en tre Aar siden stiftede Immanuel's Menighed, er hun efter Tid og Velighed bleven forberedt til Konfirmation, der fandt Sted paa ovennævnte Dato. Det var os til saa megen større Glæde at overtære denne Gænging og høre Clara erklære, at

han vilde give Herren sit Hjerte fuldt, helt og udelt og lade sine Øine have Beslag i hans Bøie (Sal. Ord. 23, 26), som han nu er den, som søger at staa i Mors Sted ligeoverfor de yngre Søffende, og vi vidste, hvilken Indflydelse dette vilde have paa dem. Herren give hende Tro, Styrke og Styrke til at udføre sin Gjerning gennem Livet!

— Emeline Anderson er rejst til Lewiston for at gaa paa Skole.

— Menigheden har holdt paa med Andredningen af vor lille Kirke. Vi agter at holde Indvielsesfest til Sommeren.

D. C. S.

Drofino, Ida.

Drofino Creek løber ind i Clearwater River 43 Mil ovenfor Lewiston. Vaskerne paa begge Sider stiger steilt op en 12—15 Hundrede Fod, og nede i denne Gryde sprukket til tre Sider ligger Byen Drofino. I gamle Dage, da man vaskede ud Guld for Tusindvis af Daler i Drofino og Whiffey Creeks, var denne By meget bekendt som en Mineby, og endda er det ikke frit for andet end at man finder nogle Guldklumper iblandt. Fjeldet indeholder Kalksten, og et Kalkbrænderi er oprettet. Paa Veien hjem fra Kamiah stoppet jeg her for at besøge en syg ved Sindssyge-Ashjet. Før havde vi blot et laadant Hospital i Idaho, nemlig i Blackfoot; men for et Aar siden oprettedes dette for den nordre Del af Staten. Det er saaledes nyt, og jeg fik et nok saa fordelagtigt Indtryk af Anstalten. Jeg traf flere Skandinaver her og talte med dem. Enkelte talte nok saa sammenhængende, andre ikke. Det er et tungt Kors for disse stakkels Mennesker og deres Kjære, og hvad Trøst en Kritiker kan finde under en sliq Skjæbne, kan jeg ikke skjønne. Vi kristne har dog ogsaa her virkelig tilfredsstillende Trøst, idet den Kjære Bibelbog forklarer for os, at det er en Gud med Fadersind, der staar ved Roret, selv naar vort Livsskib styres gennem grumfede Bønde, og at han styrer med Visdom, Overlæg og Kjærlighed (Es. 55, 8-9), selv om vi nu ikke kan se det. Na selv det tungeste Kors er et Tegns paa Guds sørgelige Kjærlighed til den enkelte; thi hvem Herren elsker, den revier han. Saaledes gaar det da til hos de kristne, Guds Værn, at

Selv storset kan,
Naar Jesus vil,
Sjælve Sjælen til
Med Salmer at udbrønde.

Efterdi det er Gud, som er Troens Begynder og Fuldeender, og Troen ikke er en Fornuftssag, saa har vi ogsaa den Trøst, at Gud hos

disse Mennesker, som er berøvet Forstandens Brug, ligesom hos de smaa Børn, der enda ikke er kommet til Fornuft, opholder Troen i deres Hjerte, og at han i Kraft af denne Tro vil i den sidste Livstime lade dem salig henvandre fra dette elendige Liv til det evige Liv. En af dem talte til mig om, hvorledes han langtede efter at blive befriet fra dette Liv, saa fuldt af Plager, og komme ind til det fuldkomne Liv i Glæde hos Gud. Stjære Medkristne! Væder os forene os med dem i Bøn: „Kom, Herre Jesus, som snart!“

Efter Besøget paa Hospitalet benyttede jeg Tiden til Missionsarbejde. Jeg fandt boade Nordmand, Dausser og Svensker her, og fik ogsaa opspurgt et lidet, norsk Settlement en 15 Mil tilbage i Skogen. Juggart Hansen, en Slesviger, indbød mig til sit Hjem, og om Aftenen blev hans lille Datter Inger Marie, døbt i den Treenige Guds Navn. Herren være da med Inger Marie paa Livsvandringen! Hansens langtede efter at kunne saa Adgang til Gudstjenester i sit Modersmaal. „Pacific Herald“ skal nu egentlig saa bringe dem Budskab, og hermed sendes dem Hilsen med Tak for Sidst.

Den næste Morgen tog jeg Trænet til Howell, spændte saa for mine Nefte, som Ole Møller godhedsfuldt havde taget vare paa i mit Fravær, og hjørte Hjem.

D. C. S.

Genesee-Clarkston.

Før nogle Dage siden havde jeg den Glæde at have Besøg af Prof. G. D. Teisberg, L. C. '99, tidligere Lærer ved vort Akademi i Albion, Wis., men nu Landagent i Spokane, og Joseph Hopperstad, der i flere Aar arbejdede i A. S. Høgens Store i Decorah. Jeg havde Lust til at vise dem saa meget af Equens Søverdighed som muligt, mødte dem saa i Genesee ved Eftermiddags Toget og satte Kursen mod Lewiston og Clarkston. Vi hjørte syd en 10 Mil gennem det ypperlige Høvedeland og kom saa til Lewistonbækken. Na jo, der er Vasker og Berg og Stup i Amerika og! Vi er her 2,000 Fod over Børne og ser dem og Frugtbarerne omkring Clarkston som i Augleperspektiv. Den veldige Snake River i sin Ormeformige Kurs ser ud som blot en Keone i Fjeldet. Clearwater som en liden Bæk, Normal Bækken som en Bølge, Fifth St. som en Stribe og Normal Stolen som en „Shaet.“ Mod Sydøst har vi Lament Flod, der stræmer op mod Nez Percés Prairie og Crages Mountain; mod Syd ser vi Mt. Idaho og lige ned mod Hjørnet af Oregon,

Bitterroot og Blue Mountains. Det er et storflagent Panorama, som her oprulles for os. „Oh my, isn't that grand!“ udbød de begge to, netop som vi kom ud paa Minrochen. „Vi er snart der nu.“ Men nei ikke saa braat. Endda to Timer tog det os at komme ned den fem Mil lange Bei, som den slinger sig frem og tilbage rundt Vaskerne og endelig lauder ved Clearwater Fergen.

Om Aftenen aflagde vi Besøg i S. W. Petersons hyggelige gæstfri Hjem. Peterson er President for the Twin Butte Mining Co. og Aukserer og Trustee i vor Menighed. Selv var han tilligemed Sønnen Helmer, oppe i Minen. Datteren Ella havde nylig paa St. Josephs Hospital haft Operation for Blindtarme Betændelse men var nu ganske bra igjen.

Om Morgenen saa vore to Fremmede med stor Beundring paa den underlige Formation af Lewiston Paffen. Vi gik saa omkring og besaa Frugthaverne og Irrigationssystemet. Her har vi det mildeste Klimat som jeg kjender til saa langt mod Nord, et Eden at bo i om Vinteren. Ræsten tropiske Frugter avles her, saasom Perskner, Apriskoser, Sviiker, for ikke at tale om saadanne mere almindelige Frugter, som Guler, Kirsebær, Jordbær o. s. v. Blot Skade at ikke flere af vore glæde Synodestjerner kjender til dette Sted. Vi besaa Normal Skolen i Lewiston og andre søverdigheder og saa satte vi tilveirs igjen op over Fjeldet. Vi hjørte indom i Genesee paa Veien hjem og besaa vor Kirke, de store Oplagshuse for Høede, og der var en forsvaret Mengde Høede. Genesee gjør nemlig Fordring paa at være No. 1 i hele Polouise Landet i Udjærvel af Høede. Vi besaa ogsaa den nye Sider og Edilke Presse, som er oprettet, og Ueljerne kom ind i store Bogkasser med fire Nefte for. Vi maade frem til Prestegaarden, som ligger 6 Mil Nord fra Genesee, til Aftens og havde da rigtig et Pebervends Lag. Den næste Morgen hjørte vi til Joel, hvor Hopperstad og Teisberg steg ombord paa Trænet og reiste tilbage til Spokane, medens jeg hjørte videre til Howell og derfra tog Toget til Kamiah. Tak for Besøget og velkommen igjen!

D. C. S.

Synodalberetning.

„Beretning om det 9de ordentlige Synodemøde i Pacific Distrikt af Synoden for den norsk-ev.-luth. Kirke i Amerika, afholdt i Oasland, Cal., fra 25de til 31te Juli 1907. Decorah, Iowa.“

Denne „Beretning“ er meget Indholdrig. Der er tre Referater: Bæst, „Daab og Konfirmation.“

Past. D. C. Sellsøffson Referent. Dette Referat er 63 Sider. Det andet er „The Lord's Supper.“ Rev. E. W. Stensrud Referent. Referatet er 55 Sider. Det tredje er „The Parochial School.“ Adresse by Prof. D. C. Brandt (stenographic report). Denne ypperlige Tale er 15 Sider. Alle tre denne Del af Beretningen er vel værd de 25 Cents, som den koster. Men Beretningen indeholder desforuden Beretninger om Forretningsjager o. l., som Mødet behandlet.

Alle, som vil følge med i vort Arbejde, bør hvert Aar forskaffe sig Beretningen og læse den. Alle Bestillinger indsendes, som ovenfor henvis.

Takker Herren.

Jo mere vi ved Guds Raade øver os i at takke for alt hvad Herren giver os, desto mere skikkede bliver vi ogsaa til at bære det som Gud lægger paa os. Den mørke Sky paa Himmelen har ofte en lys Rand, som fortæller, at Solen er bag Skyen og snart vil stråle i sin fulde Glans. Ogsaa de mørke Skyer som hænges over dit Liv, har en guldne Ørem. Hvor tungt du end har det, altid vil et Guds Værn finde noget at takke for, og jo mere du takker for dette, desto taalligere vil Korset blive, desto større Kraft faar du til at bære det. Alagende Korsdragere er svage, takkende Korsdragere er sterke. Alagende Korsdragere vakler Medlidenhed, takkende Korsdragere draager Sjæle til Gud ved Prædiken uden Ord. Læser, tak Gud og overvei alvorlig hvad en har sagt: „Aaa du ikke bede det tunge bort, saa tak det bort.“—„Amen!“

Novellen og Rosen.

En Moder og en Datter gik sammen paa en Landevei. Datteren bar en ny Novelle i sin Haand. Det var en stor Bog paa flere Hundrede Sider. En stor Sandhed indeholdt denne Fortælling. Datteren talte om, hvor meget den takkende Læser kunde lære af den; men Moderen syntes ikke om denne Raade at frembære en Sandhed eller en moralsk Værdi paa. Hun tvilede ikke paa, at dens egentlige Formaal ikke var ond. Fortællingen handlede om en stakkels Menneskesjæl, der var kommen paa Vildspor og havde lænt dybt af Kastens Væger. Den var realistisk, og skildrede raadne Tilstande i Verden, just sliq som de er. Datteren sagde, hun læste Bogen kun for at opfange dens store Værdi.

Som de saaledes vandrede sammen, som de til Fjælet. Udenfor stod Kreaturerne dybt i Søle og Smuds. Lufsten var fuld af ond lugt. Moderen pluffede en Rose, som voksede ved

Parkland Nyheder.

Ved Akademiet stiger Elevernes Antal stadigt. Der er nu 167 indskrevne.

Albert og Peter Kingsley fra Lawrence, Wash., og Frank Strom fra Forest Grove aflagde forrige Uge Akademiet et venligt Besøg.

Mr. C. E. Ellertson fra Girard, R. Dak. besøger i disse Dage sin Søster Mrs. J. L. Honning. Mr. Ellertson kommer muligens til at bosætte sig her.

Luthers Fødselsdag fejredes den 11te Nov. i Kirkens Basement. Værene som havde Fridag var tilstede og sang flere af vore herlige Salmer. Læser holdtes af Pastor Parkland og Prof. Heimdahl. Om Eftermiddagen holdtes Auction over de af Kvindeforeningen forfærdige Sager. De samlede Indtægter beløber sig til \$120, som skal benyttes til Stødsfættelse af Kirken.

Pastor Holden har uaglig samlet \$100 til Indtægter af Kunstfættelsesmidler ved Akademiet. For en Del af dette Beløb er der nu anslået et meget fuldstændigt Sæt af Mensuration Mocks til Brug ved Undervisningen i Arithmetik, Geometri og Trigonometri. Vi er Pastor Holden hjertelig taknemmelige for den Interesse han har lagt for Dagen og haaber at ret mange af vor Skoles Bønder vil følge hans Eksempel.

"Nordmandene i Amerika, deres Historie og Beskrivelse." Vi ønsker Agenter for Martin Kveitads nye Bog, som er udmærket og som der har været skrevet saa meget om i Bladene. Skriv til os efter Agentbetingelser. Vi følger ogsaa hans Bærebog, "Selvhjælp i Engelse." Pris \$1.00, og hans "Engelsk-Norsk Ordbog med fuldstændig Udtalebetegnelse." Pris \$2.50. History Book Company, 2601 6th St. South, Minneapolis, Minn.

Korporationsmedde.

Pacific Lutheran University Association holder, om Gud vil, sit aarlige Møde i Skolebygningen i Parkland, Washington, Onsdag den 11te December 1907 kl. 10 Formiddag. Medlemmer af Korporationen og andre Bønder af Skolen anmodes venligt om at være tilstede.

R. J. Hong, President.
Chr. Rosnes, Sekretær.

"Det er kun Læbers Ord."

(2 Hong, 18, 20.)

En engelsk Præst, George Palmer Davies, som indtil for saa længe siden var Agent for det britiske Bibelfel-

skab i Berlin, fortæller følgende Historie, som han selv har oplevet:

For flere Aar siden maatte jeg i det britiske Bibelfelstabs Anliggender ofte besøge en større By ved Rhinen og opholde mig der i længere Tid. Jeg tog altid ind paa det samme Hotel, og ved Middagsbordet fik jeg altid min Plads anvist blandt Stamatgæsterne. Alle disse kjendte jeg derfor af Udseende og Navn, og indløb mig undertiden i Samtale med dem. Under det Besøg hvortil jeg her sigter, havde jeg til Rabe ved Bordet en Bygningsdirektør fra Berlin, som dengang var beskæftiget med et stort Byggeforetagende i den nævnte By; og lige overfor mig sad en Læge, en høitdannet Mand.

En Søndag, da jeg havde været til engelsk Gudstjeneste, kom jeg noget sent til Middagsbordet. Rekke havde jeg dog indtaget min Plads, før Bygningsdirektøren tilfalte mig med følgende Ord: "De har vel sagtens været i Kirke? Det giver jeg mig nu aldrig af med, føler heller ingen Trang til det. Dog, det maa man lade Engländerne, om Søndagen besjender de Skoler og er gudelige."

"Ja," kaldt Lægen ind, "med Engländernes Gudsfrøgt er det kun saa som saa. Jeg har været i England og kender godt Forholdene. Ganske vist gaar alle anstændige Folk hver Søndag i Kirke med Bibel og Bønnebøger i Haanden. Ogsaa jeg gik med; thi der var jo ikke andet at tage sig for. Men dersom Præsten troede, at de Bøger som de unge Derrer og Damer holdt foran sig og tilsmældende saa andagtig læste i, var Bønnebøger, saa tog han storlig Feil; nei, det var interessante Romaner, og Læserens Tanke var aldeles ikke i Himlen, men helt nede paa Jorden."

"Hvor længe var De i England?" spurgte jeg rolig Lægen.

"Otte Maanedre," svarede han med sterkt Betonning.

"Og jeg har været der i 28 Aar," bemærkede jeg, "og jeg lætter min 28-aarige Erfaring imod Deres flugtige iagttagelser og siger, at jeg, naar undtages mine tidligste Barneaar og alvorlige Sygdomstilfælde, aldrig har oplevet nogen Søndag, hvor jeg ikke mindst en Gang var i Kirke, men at jeg aldrig har seet det, som De saa, og der er da kun den Slutning mulig, at De maa være kommen i Lag med en meget mærkelig Skreds af Renesse, da De beærede mit Fædreland med Deres Karoærrelse." mere

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-9 Efter

Roster:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4408, - 7298

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies
of all kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Tel. James 1716

Lien's Pharmacy

Standardisiert Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Hildebrand & Gor,

Solger Skoler, "Business", "Book", "Stationery"

Seest. Tæ og Skoleb. Cens. etc. Vi flytter, ful

get og bytter Bøger.

67 Commercial St., Astoria, Ore.

Har Di været i

PARKLAND?

Det er den pæneste lille By nær Tacoma. Kun 27 Minutters Kjøretur fra Centrum af Byen, med moderne Street car. Her kan de kjøbe pene billige

LOTTER FRA \$10.00 OP

paa gode Vilkaar. Jordbunden er god og Vandet uovertræffeligt.

Der er Kirker, Skoler, Butikker og Postambneri paa Pladsen.

De kan nyde Landets Frihed med Byens Bekvemmeligheder.

Kom og lad os vise dem Eiendommen.

Skriv efter illustreret Bog.

NATIONAL LAND CO.

Tacoma, Wash. 422 California Bldg